

6734

II

10

728.

Consilium facultatis

Kaiserlich in Wien

per

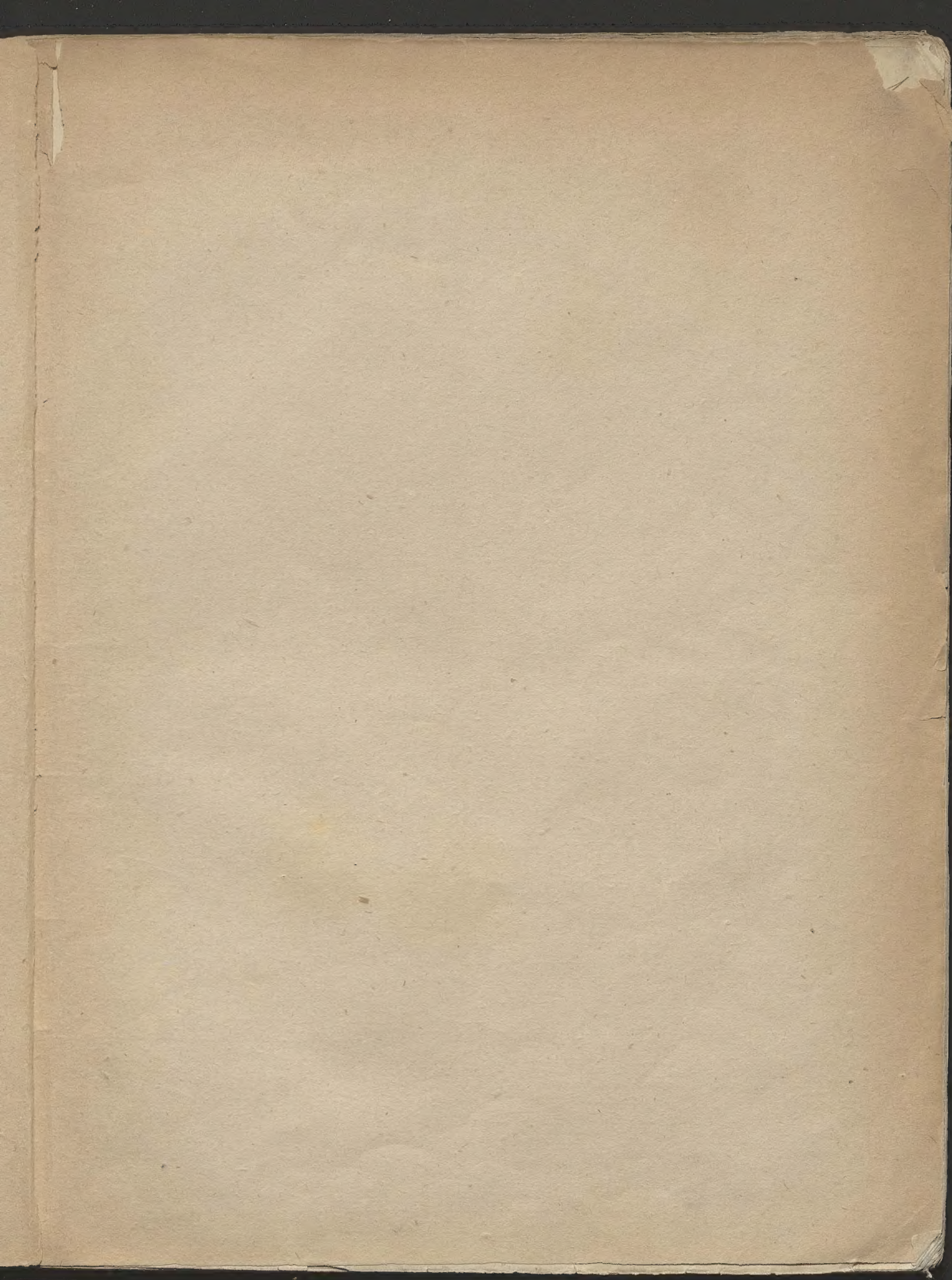
Jean Alex. Frey.

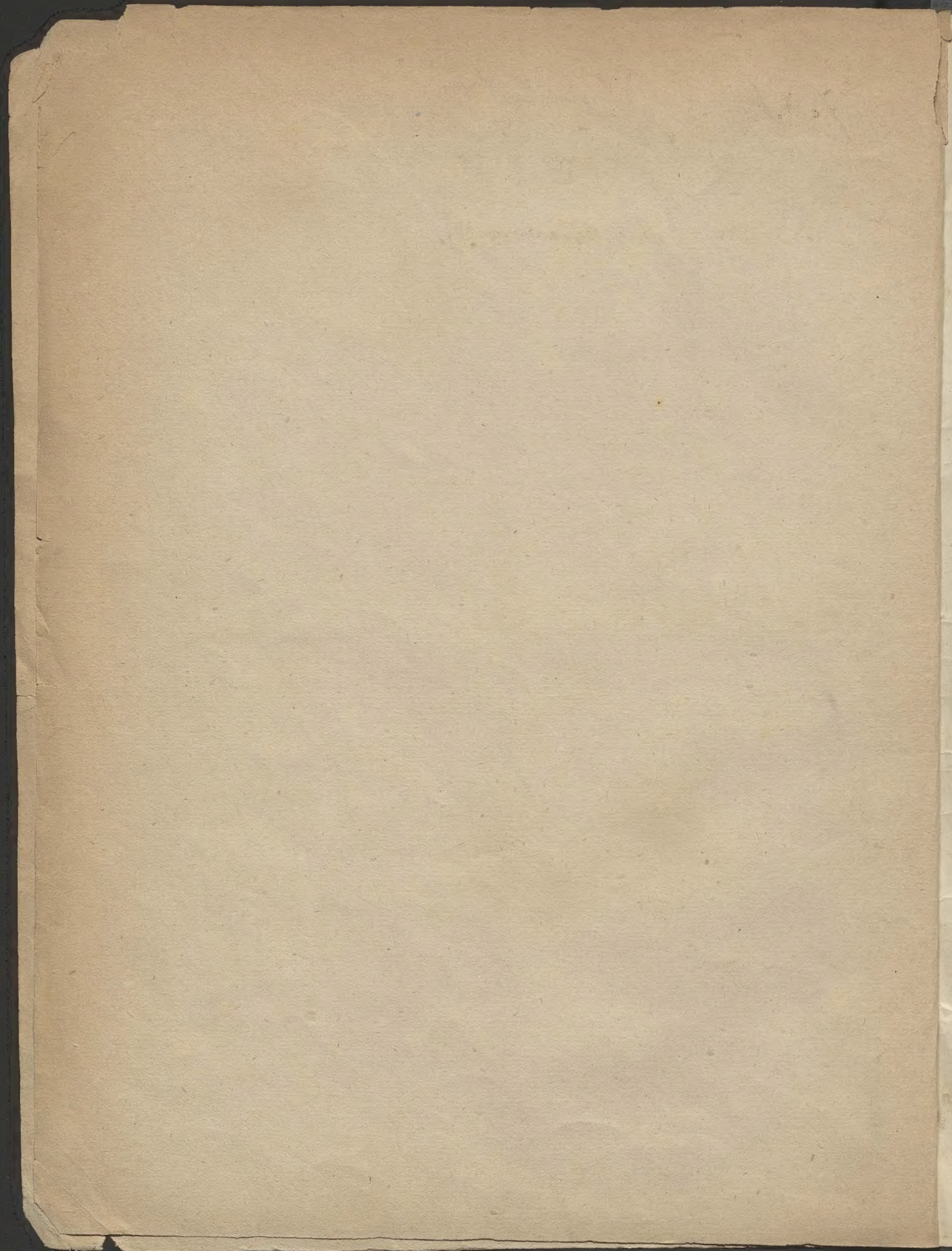
6734

728./ *adieu de couruy* 11/III 871.
na Benefis Wani Linkowski

pro om pironor dnia 22ª Marca 1871.

Consilium Facultatis.

Comedyjka w 1. Akcie

oryginalnie prozą napisana

przez

Jana Alexandra H. Gude.

Styrcen 871.

2.

Osoby:

Pan Kasper Bolbecki

Madgorzata jego żona

Cecylia ich córka.

Krzysztof Morzycki

Władysław Sreński

Doktor Rzesko.

Wacław Sturys

Joanna Sturysa } u Sanitara Bolbeckich.

P. Linkowski

Pm. Hubertowa

Pm. Wolańska

P. Seymowski

P. Wolański

P. Krotkiewicz

P. Dembicki

Pm. Linkowski.

Przed wieje się na wsi u Pana Bolbeckiego.

Przed i lewo rozumie się od wieków.

Teatr przedstawia salon wiejskiego domu, w głębi
dwoje drzwi, między nimi stolik. To prawie
w pierwszej kulisie drzwi skłonne do ogrodu.
w drugiej drzwi do pokoju Pana Kaspra, w
trzeciej drzwi do pokoju Heleny. (na ulicu Katarzyna papież / piana de /
na prawo sceny małe biorko przed nim Karło.

Do lewej, w pierwszej kulisie kominiek w któ-
rym się pali, przed nim snata kanapka
okrągły stół. ^{Na snata kanapka z wodą, parą młotek,} ^{z kłopotem}
W drugiej kulisie drzwi do po-
koju Pani Matgorzaty, w trzeciej drzwi do
poкою Anusi. Tarc przeset. Try podniesienie
kurtyny, Walus' spi ze szmadelą w ręku
siedzą na kanapie.]

Scena I

Walus', Johana

Johasia / ubiegajo z potkoju P. Kaspra
Walus!! Walus!!! godu ta se handela? - spostrega =
jgo ie Walus spi / Walus.....

Kalus' prebudromy argwa sig, i
bignie ku dawion sklamem

He! co.² Kataplarm! zavaz!...

Johanna

Alex. nie hataplanm-leir orkandely...orkandely

6
szkandele dawaj co prędzej!...

Walus' /zaspłany/

Szkandele?... Jakże szkandele?... Ja żadnej szkandeli nie widziałem.

Joasia

Ta - ta którą w ręku trzymasz! Obuś! że się rękę spiochu!

Walus' /jakby we śnie/

A - tak! - szkandele....

Joasia

Zanies' ją żywo! Pan od kwadransa na niego czeka.

Walus' /potwierając powoli szkandele/

Kiedy zgasta!

Joasia

Natoriż! - tylko przedto - przedto - bo Pan klnie - aż się ryby trzęsą.

Walus' /natłuszczając szarypcami z kominika do szkandeli/

Klnie? - to nie nowego. - Ach! Panno Joasia! Panno Joasia! - Panna nie wie co to jest by

7
cierpiącym. -

Joasia
Ty - cierpiący?! jessore ciego.
Walus!

Ach! i jałk sierpiący! - Panna niewierząca -
a jednak... ot teraz... w tej chwili... / ziewa /
Jałk mi się spać chce, że ledwie się na nogach
trzymam.

Joasia / smięje się /
Ty to narywasz być cierpiącym.
Walus!

A jałk! - mnie się ciagle - ale to ciagle albo
spać chce, albo jess, tak jak narzemu Panu. -
A gdzie tu całowick nigdy wyspać się może
w tym domu.

Joasia
Ależ ty spisz cały dzień.
Walus!

Ot - w dzień mrugnę ciąsem obiem, ale za to
w nocy..... Ach! co to za noc!... Zaledwie
z wieczora się potozę - już Pan wota:.....

Pan Kasper / ra scena /
 "Walus!" sarkandę. do droższej Jaltow... do
 wój sarkandę!.....

Walus!

Zasra! zasra! / do Joasi / O toż to tak praw
 noc w noc - co tyłko się zdrymne. Pan Kasper
 "Walus!" sarkandę. "Walus!" rumianku! - Walu
 gnej kawa. - "Walus!" rozcieraj kopy. - Walu
 to - "Walus!" owo. - a do tego jak Pan ciśnie
 na łeb chwyci to aż wstępy trzeszczą... tak p
 tamtej nocy.

Joasia

Jakże ci miminist za łeb chwyciś niedys
 mu wręcz kawa na brzech potrzyj?

Walus!

A ktoż tam może wiedzieć jakiej
 potrzeba? Nakazywał żeby katarplarn
 był cięty - potrzyjtem mu cięty... a
 jak ta kawa pachniała!

Joasia

Fe! - katarplarn... wsty drit byś
 się!... Ot - miminist byś wciąż o je -

draniu, a pospieszył się także. —

Walus'

Tak spiesz się! — nawet się spieszyć!...

Tak to mówić... kiedy ja ledwie nogami
plączę, i sam się łada dzień potocz. —

Pan Kasper / za sceną /

Walus! — totre prychły! — Tawaj sakandele,
bo ci 'tęb urwę.

Walus'

Skory Panna Joasia? „Ja ci 'tęb urwę.”

a ja także sierpięsy! / Wrycy ku drzwiom /

Lavan Panu! — zaraz — tylko się zagrzeje.

/ do siebie / A ja także sierpięsy!

Joasia

Tu to między Bogiem a prawą mnie się
zdaje że ty także chory jak i nasz Pan;

Choć nie — ale to zgoda nie mi robicie, tylko
jeść i spieć, naturalnie że potem.....

Pan Kasper / za sceną /

Walus! — kultura! — totre! — Ności ci 'gwa-
mie!....

Walus!

Teraz gości potamie!.....

Lucia II

Anusia Joasia Walus!

Anusia / wchodząc z polkoju

Pana Waspia /

Walus! - przedj! - przedj! - Stysyżka że
Papa się niecierpliwi - to mu może
zaszkodzi.

Walus! / na stronie /

Raczej mnie zaszkodzi. / do drzwi wy-
chodząc / Niosę już - niosę! - / wychodzą
do polkoju P. Waspia /

Anusia

Czy Mama spi jeszcze?

Joasia

Dotąd pani nie drwoniła.

Anusia

Biedna Mama! - prawie całą noc drzawa,
ta przy Papie - ledwie nad ranem ją
nomowitam, żeby poszła odpocząć: -

Joasia

Już to przynajmniej trzeba, że mieliśmy nową
noc burliwą.

Anusia

Taka tak cierpiat.

Joasia

Zapewne; - ale z przeproszeniem Paniutki
musi się okazać że to inaczej być nie może...

Anusia

Tak to?

Joasia

Niekoniecznie Paniutka porachuje co to wczoraj
Pan zjadł przy wieczerze: marynatę z węgiel-
cem, wieprzowinę z kapustą, pierogi z powi-
dłami i got melona.

Anusia

Tak - zapewne - może to trochę, że wiele... ale
przecież nieboszcy Doktor Hugo tak ścisłej
diety nie nakazywał.

Joasia

Bo sam przy Panu doskonale zjadł, a

Aruba ^(było) wstac' bardzo rano żeby go
 zupełnie poraził obawą. Zalewał
 on też rano Jana mixturami, i bar-
 mit pigułkami. Bore ułituj się!...
na stronie / Wotę by zabił.

Jan Kasper / za sceną /

Aj! pieczęść mnie! - pieczęść - batwanie!...

Walus' / za sceną /

Aj! aj! aj! pusc' Jan! pusc'!...

/ Stychac' Tomotanie w położeniu P. Kaspera /

Scena III.

Anusia, Joasia, Walus', pojawia P. Kasper
 / Walus' wpada z szafandelą w rektu, prze-
 biega scenę, i wybiega Drwiarni pro lewej
 w głębi; P. Kasper w ^(białych, błękitnych spodniach) szlafroch w pan-
 toflach, z matką poduszką, jaśniejącą zwaną,
 w rektu, wbiega, i rzuca ją za Walusiem,
 tak żeby trafił / już w Drwi / zamknięte /

Anusia

Co to jest? - co on Jani zrobił? -

P. Kasper / podnosząc
poduszkę którą bierze pod lewe ramię
 i macając ją po prawem udzie /

Batwan...! co zrobisz?... upiekl mi sie szkaradka!...
cymbał...! o...! A teraz idę spać; -niebudzić
mnie - chyba by Doktor przyjechał. - /wychodzi
do swego pokoju/

Joasia

Zatonił się nie Walter' nawet wygrzewając
Pannę Terko.

Anusia /spoglądając na zegar/

Przysięgam ci się że wreszcie Doktora nie widzę!

Joasia

Postano po niego bryczką do Premyśla, że wreszcie
przejdzie z rana, zapewne go nie ma w domu.

Anusia

Przyznam ci się moja Joasia, że jestem trochę
niezadowolony względem tego nowego Doktora
który się tu z Tarnowa sprowadził; nie ma
my go - niewiemy czy zdatny....

Joasia

Będzie co będzie - będzie on zawsze zdatniejszym
od starego Doktora Hugo.

Anusia

Będzie może, ale Tapa miał w takim zaufaniu.

Joasia

Zawiele kaurfania / na stronie / chwierzyt
 xi chory.

Stychai' na sceny / kurliot powozu / Joasia
patrzy przez szyby drzwi szklanych /
Panienko! - Panienko! - Pan Doktor przy-
jechał! - A jak! on metody! - a jak!
przystojny! - To będzie mój sta. Panienko?

Anusia / z mienhoustentowaniem

Co ty pleciesz.

Joasia

Biegnę go tu wprowadzić! / wybiego
w głębi po prawej

Scena IV

Anusia / sama

Młody - przystojny - O! ja biedna, nie,
 sreśliwa! - Właśnie tego się obawiałam.
 Jak Hugo był porażony, stary Doktor
 Hugo, truchlał o przyszłość, ale mia-
 tam przy najmniej spokój! - a teraz...
 ten Doktor metody, przystojny - jak go
 Gieć obaczy....

Scena V

Anusia, Joasia, Zbysław

Joasia /wprowadzając Zbysława/
Tedy proszę Pana Doktora! - tedy! -
Zbysław

Drizkuj - ale ja nie jestem ....

Joasia

Oto Paniuśka! /Włania się i wybiega/ ^(do pokoju d. Nagura)

Zbysław /spostwarzając Anusię/

Ach! - ach! - Panno Anno! jakże jestem szczęśliwy!

Anusia

Co?... Pan!... Pan Zbysław... o! mój Boże! - ach!.....

burę się ra serce na pół amolata

Zbysław /pryskując po niej i

biore ją za rękę którą całuje/

Pani! - ach Pani! - to warużeni... i tak szczęścia
mi zwastuje!

Anusia

Wybaw Pan! - lew Pańskie przybycie tak mi
spodobało....

Zbysław.

Jak to? Pani o mnie pamiętała! i mogła wybieć...

Anusia

O-mie-nie-nie-wypilam - lecz gdy się
ostatni raz rok temu u ciotki widzi-
liśmy, Pan mówił że dopiero gdy
będzie miał stanowisko w siewie
zapewnione, przyjdzie...

Zdzisław

Aleby Pani Rodziców prosić, błąkać
na kolanach by mi Panią... by mi cie-
bie, droga Anusiu, za żony dali.

Anusia

A więc teraz ....

Zdzisław

Zastanę Inżynierem pierwszej klasy
przy Kolei Przemysko-Lupkowskiej.

Anusia /smutno/

Inżynierem!

Zdzisław

Tak jest - mam doskonałą posadę -

Anusia

Niestety!

Łdźistaw

Jakto? „nieśtety?...” Wszakże ta prosada przynosi
mi 4,000 reńskich rocznej pensyi, i teraz mogę
śmiało.....

Anusia

Ach! myśliś się Panie Łdźistawie - myśliś
nieśtety!

Łdźistaw -

Co? - ja niemam 4,000 ~~reńskich~~ ?....

Anusia

Nie o tem mówię - lecz że mój Ojciec utorył
sobie niewyśać mnie tylko za Doktora.

Łdźistaw

Ale to szaleństwo!... o...! przepraszam.....

Anusia

Będąc bardzo słabowitym chce mieć kieszka
Doktora.

Łdźistaw

A!... a! to się niegodzi! - Ja mu powiem....

Anusia

Lituj się Pan, uważaj że to jest człowiek
chory, osłabiony -

Zbustaw

Czyż ~~nie~~ chcesz Pani bym się
do tego wyraził nadzieję? -

Anusia /smutno/

Je jej niemam.

Zbustaw

Co? czy dobre słyszałem - ty! ty Panu
Anno, która w tej chwili okazywaś mi
takie wzruszenie - tyle uczucia -
możesz spokojnie przysunąć
myśl roztania się na kawale?
Widz to wzruszenie było udaniem!
Pani mnie miłochowała! - Pani ra-
zartowała sobie ze mnie.

Anusia

Pani Zbustawie! Czyż zasturyszan
na takie podejrzenie?

Zbustaw

Wszakże nie Pani sama odwiecasz
nadzieję - przystajcie na to, by i
zong imogo!... Doktora!...

Anusia

O! nie Panie Krystawie! jester' w błędzie. —
Moją powinnością jest być posłuszną,
Ojcu, więc nieproszę za niego wbrew
jego woli; ale być żoną innego... nigdy!
rany umrę. —

Krystaw / chwytając ją za
ramię, którą całuje /

Anusia! — drogi Kochany Aniele! — nie-ty
nie umrzesz — bo cię Kocham nad życie! — ty
będziesz... musisz być moja!

Anusia

To co ci przysięgam, dotrzymaś świącie,
więcej nie — a teraz oddal się ztąd! — oddal
co najprędzej! —

Krystaw

Jaki to? — chwała ciębym się oddalił? — teraz
gdy mi się niebo otwiera? — o! nie — szczerę
ściś daję mi odwagę, ja tu zostanę — ja
cibie od Ojca wyproszę, wyślę, zdo-
będę. —

Amusia

Ale to niepodobna! - mój Ojciec chory,
przytem trochę..... trochę... uparty....
Nie będzie chciał mówić nawet z tobą.

Łdźmistaw

Co? - nie ma sposobu widzenia się z nim?

Amusia

Powiadają ci że jest chorym - kilka
chwila oczekujemy tu Doktora Preszke.

Łdźmistaw

Preszke!... bravo!... wiwat!... wygraliśmy!...
wygraliśmy!.....

Amusia

Co? - co? - mów! - jakże myślisz?.....

Łdźmistaw

Tak jest! - tak! - myśl prawdziwa! - przypuszczam!
na! - jeniśalua!

Amusia

Ale przecież.....

Łdźmistaw

Postuchaj mnie! - Był tu wczoraj w
Państwie Dorechich w Nowosiółkach

Ola przejrzenia robot przy kole; natomiast
tam mego dawnego przyjaciela Doktora
Przenkę. Mówił mi że chce tu być
w przyszłym tygodniu, ażeby się swoim
Rodzicom przedstawić, gdyż teraz musi
jeszcze parę dni zabawić u Dorciańskiego
którego Siostry jest niebezpiecznie chory;
będę więc przez tych parę dni tu ucho-
dził za Doktora Przenkę.

Anusia

Ale to myśl szalona!

Leopold

Powiedz raczej: zabawić. — Podczas tych
kilku dni twój Ojciec mnie pozna, podobam
mi się, rozwolę go — i wszystko będzie
Dobre! —

Anusia

Mówisz jak gdybys' zupełnie stracił:
wzrost mój Ojciec chory, jakże chcesz
udawać Doktora ~~nieznajęcy~~ ~~wyobrażania~~
~~o nieznajomości~~ nieznajęcej medycyny?

Zdzisław

Moja w ten głowa.

Anusia

Wreszcie możesz mi zaszkodzić!

Zdzisław

Głowie tam. Wyobraź sobie jak żywo mnie wszystkie obchodzi co się w moim domu dzieje; więc u Dorosłych którzy przeze są naszymi najbliższymi sąsiadami, dopytywaliśmy się o najdrobniejsze szczegóły usposobienia swoich Rodziców, aby wiedzieć jak im się przyrodobac. - O to mówili mi - ale się nie gwiwaj - że swój Ojciec - chory na imaginację - a raczej trochę... na zbyt dobry apetyt...

Anusia

Właściwie.... i mnie się tak zdaje! -

Zdzisław

Widzisz za ten - skoro mu nie niejest kłopotliwym go nie będzie, więc i zaszkodzić mu nie może.

Amusia

Niedzi bo on się chce kurować bez ustanu.

Zbustaw

Już ja mu to jakos' wyperswadowuję.

Amusia

Ter co! Mama na to prowie? ona nigdy nie pozwoli.

Zbustaw

My ter jej nie niepowiemy; - wreszcie wci-
m ki ona zawsze się turbuje zdrowiem Ojca; i
ba więc żeby ona także miała umieć na
Doktora.

Amusia

Nie - nie - to niropodobna! to istne ska-
lenstwo!

Zbustaw

Ktżi lepiej rebym odjechał? żeby nasza mi-
łość, nasze nadzieje na niczem spętały,
albo przynajmniej na nieograniczonej
czas odrośnięmi rostały?

Amusia

Tego nie mówisz... lecz.....

Lidia

Chętniej się znowa parę lat wiewidzieli?

Anna

Ala...

Lidia / uśmiecha się

Chyż nie. swarząc się nie nawet starca
wzięła mnie za doktora gdy to wchodziła.

Anna / uśmiechając się

Prawda, jaśna tyturowała się doktorem...

Lidia

To przekształcenie przekształciło przez usta
tej niewinnej dziewczyny. / brzocho Anna,
za refleks / kłaniam się twojej drożej Anusie
przekształceniu, mojej widoczności i mojemu
roztępieniu.

Anna

Sama niewieca - czyż cię mam ustrzekać!

Lidia

Cyt / Stykaj się z oczyma brzocho z lekkością
hustaniem Pana Kuchnia.

Lidia

Cyt, oddaje mi się że to twój Gieś nadkłada.

Anna

Ledwie się!

Scena VI.

Sir San Waspier

/ San Waspier bardzo gruby i czerwony. Włosy
 zaplaskane kszysztane, wąs rozwieszony, ~~zaczęte~~
 w szlafroku. Jest podspodem cuthrem ubrany.
 Mówi słabym głosem ale mocnym stęka /

S. Waspier / wchodzi po prawej /

£.... mówił mi Joasia.... £.... że San
 Doktor Kresko przyjechał.... £.... gdzie
 jest?....

Krzysztof / z ulicą /

Do usług Pana Dobrodzieja... Doktor
 Kresko.

S. Waspier

£.... mówił mi prozaci Pana Kresyńskiego...
 £.... Anusia chodzi tu... £.... niech się
 na tobie opierze.

/ Anusia i Krzysztof ułtwarzają się od niego, biorąc
 go z ^{obu stron} ~~dwóch stron~~ po podstęp, i prowadzą
 do kamary. San Waspier idzie nogami /

Krzysztof

Proszę Pana Dobrodzieja.

S. Kasper

Ł... ledwie się na nogach trzymam...
 Ł... tam... do kaniapę... Ł... oj!... Anusia,
 przynieś mi Jaskę. / Anusia wychodzi do
prokoju S. Kasprowa i zaraz wraca z podmurówką.
S. Kasper na wpół rozeiąga się na kaniapie /
Wf! jakże się zmęczym!

Edwinstan /n. st./

Czyby on był chorym w istocie?

S. Kasper

Przybywałam w porę konsyliarską, ... Ł...
 a more już i na półno....

Edwinstan

Ule gdzieś tam....

Anusia

Wszakże Sapie teraz lepiej.

S. Kasper /silnym głosem/

Diabła Starego mi tam lepiej!
 /silnym głosem / Oj, jętem chory, bardzo
 chory konsyliarsku... trzeba się będzie
 wynosić.

Edwinstan

Ba, ba, ba, co za myśli....

Anna /do Lilitawy/
 Sapa. bytko tak mówi....

S. Kasper /silnym głosem/
 Wiedz prowadam że trzeba się wyzwać
 to trzeba i basta! czego mi się
 sprzeciwiasz?

Lilitaw
 No, no, no, powoli, ... nie irytuj się.
S. Kasper /przechodząc w słaby głos/
 Ah, bo ta, ta... kawałce. swoje słońce
 wjeżdżać musi.... /do Anny/ Ale bo też
 po co tu stać i wtrzącać się od kon-
 sultacji; próbuj lepiej się wyzwać do
 swego pokoju. /złazając ją pod brodę/
 Biedne dziecko od trzeciej z rana płacze,
 mnie śmieci. Słuchaj, idź,
 wyprochnij sobie. Jak to biedactwo
 pobladło....

Anna
 Mógłby Sapa pokwilił zostać?
S. Kasper

Wiedz prowadam idź spać to idź spać
 i basta! Ja się tu z doktorem rozmawiam.

Pro prociatuj mnie maleńka.
 Anna całuje go w czoło, kładzie na
 kciukiem który jej ułkon oddaje. Gra
 mimiczna między nimi; ona jak gdyby
 polecała Gęsa jego opiece, on jak gdyby
 ją zapewniał że będzie roztropnym.
 Anna wychodzi do druzich drzwi po lewej

Scena VII.

S. Haffer, Kociłław

S. Haffer

Sowiadam ci cię Kociłława że se
 mę bardzo ile, bardzo...

Kociłław

Obarczony to...

S. Haffer

Niemam apetytu...

Kociłław

He?

S. Haffer

Sowiadam że niemam apetytu, ... to
 jest nitę... tam eradem... co, ot tak
 pnie trzę... ale żeby mi tak smakowało

tego nieprawnie;... ot tak skosztuję
jednej potrawy, drugiej...

Łukasz /napominając się/
Trzebiej...

S. Kasper

krasem nawet i chwartej, ale bez-
smaku, dalibóg bez smaku.

Łukasz

Hej rany San Dobrodziej na dzień jadaw?

S. Kasper

Jak się uwa Sanie Konasyliarzu Dobrodzieju,
jak się uda. Jak wyrzajnie to rano,
miedzdy dziewiątą a dziesiątą wypiję,
kawę; już to wtedy prawda że jestem
już i sześć rozalków i parę kromek
chleba z masłem, ale to tylko wtedy gdy
chleb świeży jest w domu; — potem
koło jedenastej, napiję się wódki i prze-
strzężę jakiego rozbratła albo szugła. —
Koło pierwszej znowu karze dać wódeczki
i trochę kawioru, sardelki, konfityr...
tak tylko dla zaostrezenia apetytu
przed obiadem; — no potem obiad

Dzisiaj i już nie nie jem tylko około
piętych napiję się kawy i zjem trochę
owoców z kwasną śmietaną... Tak,
zostaje już nacięko aż do osmiej, bo
my wieczorem o osmiej jadamy śniadanie,
wreszciej pojeść spać, ... pojmujęś-
daw, będąc chorą...

Łódź

Pojmuję, pojmuję doskonale...

S. Wapser

Nieprawda że to zdrowo wreszcie iść
spać?

Łódź

Naturalnie, ... a jakże u Sana-
Dobrodzieja z pragnieniem?

S. Wapser

Eee ....

Łódź

Eee ?

S. Wapser

Jak piję piwo, to mam smak do wina
węgierskiego, — jak piję węgierskie;

to chcielibym czerwonego francuskiego;...
 jak pijsz francuskie, to mi się niby
 chce szampańskiego, bo to muszysze
 bawie muszysze, ... ale niby tak miad
 smak prawdziwy, to nie... Ot tak
 jedno co mi czasem smakuje i to
 tylko niby, to Kieliszek starki, tak
 koto' jedenaszej, ale drugi przed obiadem
 już mi nie tyle smakuje.

Krzysztof

Drugi już nie tak smakuje? No-
 proszę!

S. Wapser

Tak samo i ze snem; skoro się
 przespię po śniadaniu, może być
 pewnym że mi się poobiednia chęć ka
 nienda. Le wiechcie czasem, przypad-
 kiem obie się udać, to bardzo mucko,
 chyba na wielki upad, albo na desor,
 wtedy bądź odroś z nocą!

Krzysztof

Niemore być!

S. Wapser

Oho. 'kiedy więcej jak osm, chęć

gożdin nie odespię ielzy tam mieszkać
to !

Kozisław

To w istocie miedowierzenia !

S. Harper / z westchnieniem /

A jednak tak jest niestety. Tak jest
tak konstytucyjnie wywołę, to, niema
to mówić ja się wywołę ! - / wstaje /
O ! ale toż to za przeciwy między temi
dzwianami a Kominkiem, mogłaby się
paraliza nabawić, wiem, w konstytucyjnie,
prójbny raziej do mego pokoju, tam
wypocznę trochę i opowiem ci jeszcze
niektóre szczegóły które tutaj... / wskazuje
na publicystów / przyjmuję ....

Kozisław

A tak, tak naturalnie.

S. Harper / u. str /

Przekonany lekarz ! O to, żeby mi
się udało złapać go sobie na rękę !
/ stojąc / dodaj mi rękę, doktorze, .. widnie,
ledwie żyję !

Lokisław
 Stary Sam Dobroskiejowi.

/prodaje nam rękę, wychodząc razem po prawej./

Scena VIII.

S. Matgorzata /wchodząc z piętrowymi
drzwiami po lewej/

Kładę mi się że za długo spłacać. a może
 to już czas dać lekarstwo mojemu stanowi!
 Prawda że tam Amusia jest przy mnie.
/patniesz na zegar na kominie/ Słuchaj
 natęej! To być nie może, muszę się zegar
 poprosić. /nastrawiając rękę do zegara/ Słuchaj,
 to straszolna! Ale jakos' cicho w domu,
 może poradzysz mi, muszę cichutko zapisać...
/pisze na palcach ku drzwiom S. Kaspra, słysząc
za sceną od drzwi straszną dźwięk reklamnych turkot
powozu. S. Matgorzata zatrzymuje się/ Ktos' najechał,
 — wieżnośny turkot jedzie mi Kaspruś
 obok. /pisze o drzwi reklamnych/ Lepiej
 doktor.... ale jakis' mój, taki mój
 doktorem! Ha! Chyć cały świat przewró-
 cony od gór nogami! Michale to kto
 potrafi mieć zauszanie! No, no, już to

ja mu tu brykai' niedam, poradzi'
 go sis poradze, wzgledem Kasprowia ale
 bide, sis Frymala recept poradzisz
 Angosia.

Scena IX.

S. Matgorzata Wdzygstaw

Wdzygstaw / wychodząc w gęstą /

Wdzygstaw sis /

Sami ...

S. Matgorzata / w. ob. /

Wypraszam Dzieciuch! / głośno / Sami
 Go ... Doktore ...

Wdzygstaw:

Przepraszam Sami ... to jest przepraszam
 Ciocię, ... bo ja teraz Ciocię poznaję,
 ja nie jestem doktorem lecz Cioci-
 siostrenicem, ja jestem Wdzygstaw Szeki.

S. Matg.

Fakto, Sami ty ...

Wdzyg

Jestem Wdzykiem ...

S. Matg / wychodząc od niego znowu /

Oj ... ty, jesteś Wdzykiem!

Władysław

Jak jest kochana Ciociu!

S. Małg.

O moje dziecko, niechże cię uściskam,
kryjącąją! Nigdy, nigdy nie byłabym
cię porzuciła! Tyle lat cię niewiedziatam!
Takim, takim byłeś chłopczykiem!

Władysław

Wzrostem Ciociu, nieprawda?

S. Małg.

A przecież powinniabym cię porzucić, tak
mi mego biednego brata przypominasz!

Władysław

Ależ Ojciec wcale nie biedny, zdrowy,
dobrze mu się powodzi i on mnie tu
właśnie przyszedł...

S. Małg.

Ach, mój Boże przypominasz!...

Władysław

Niech się Ciociu wcale nie troszczy,
Ojciec chce już raz tę dawną waszą
wzajemną kłótnię i statek mnie
tu przyszedł żeby mi wzajemnie przedstawić

i prosid' by wszelkie ratunki na
równie do niepamięci przoty.

S. Maty.

Ach jak mnie to cięży!... Ale teraz
jakiś to wrobie? Mój mąż stały, sam
wspomnienie śmierci mego brata dawne
go w głowie wprowadza, teni bardziej,
obawiam się tego teraz gdy w skutki
choroby jest mocno rozdrażniony.
On nie da sobie mówić o tem, nie będzie
chciał nawet widzieć i z tobą; to go
wrytuje i gotów ci jeszcze odchorować!

Wdawa

Niech go Ciocia powoli przgotuje.

S. Maty.

Tak jest, mąż sędziwość, powoli,
bardzo powoli i ostrożnie. Tak mi tylko
tylko trochę czasu do namyślenia, niechaj
myśli porzucił bo w tej chwili z
niepokojem i radością że cię widzę jestem
tak wzruszony że drę cała.

Wdawa

Kochana Ciocin!

S. Matko.

Deceiwie. dziecko! Kobiety to robiący
lytko powoli... A teraz, dopóki ^{xxx}
on spi, mówię mi o sobie, o Cien, ...
tylko lat was niewiele, tak jestem
spragniona miłości o was władności...

Władysław

Ciebie kocham, zawsze w dobrym humorze,
gospodarstwo się tu dobrze przy mojej
pomocy, - bo trzeba cioci wrednie" że rok
temu ukończyłem szkołę agronomiczną w
^{altenburgu}
i od tego czasu razem gospodarujemy.

Ja to nawet namówiłem Cio, i to przyzna-
ję cioci w sekrecie, nie bez trudności aby
się z nią wujem pogodził.

S. Matko

Jakiś ty powracasz!

Scena X.

Cioci Władysław

/ Władysław wchodzi w szlafki i filizankę rumianku w
którą dmucha /

Władysław.

Rumianek dobrze mi robi. / Wychodzi

Wdziejawa / R, Sam Doktor! / Wdziejawa /
na stole w głębi, przybiega do rannego i Wdziejawa
i ciska go w rękę / Wdziejawa / Wdziejawa /
 Karar. Sama uprzedz, a potem będzie, sta
 siebie prosit bo ja takie sierpiasy, karar.
 Karar .... / przybiega do rannego S. Kaspra

Scena XI.

S. Matgorzata Wdziejawa

Wdziejawa / Wdziejawa /

A to co?

S. Matg.

Co on robi?

Wdziejawa / na Wdziejawa /

Stój, czekaj!

S. Matg.

Walus!! Walus!!

Wdziejawa

Przepraszam, proszę mnie zaopiekować!!

S. Matg.

O mój Boże!

Wdziejawa

Sam od licha! Wuj mnie karar. Kaci
 przywołac i cała rzecz się wyjaśni,

głowi wpaść w paszylę, wyjechać muś
i cięstać z Kwitkiem! Co tu robić?
co tu robić?

S. Małg.

Sama głowę tracę!

Władysław

Ule Haczego ten badaw jakimiś
spotobem ten badawem swoję muś
wziąć na doktora?

S. Małg.

Bo oczekujemy dziś doktora którego
jeszcze nie znamy.

Władysław

Co wuj mierna doktora na którego czeka?

S. Małg.

Nikt z nas go nie zna.

Władysław

Wysławienie! Kde ściana to? ja też wujowi
przedstawię jako nowego doktora.

S. Małgorzata

Ochładek?

Władysław

Wcale nie, niech ciocia będzie spokojna,

41.
Kresko jest u mnie.

Władysław [widzi u S. Małgorzaty]

Kresko z Sarnowa! To mój przyjaciel! Wiele
Ciota będzie spokojna!

S. Wapser [od Władysława]

Przepraszam pana Dobrodzieja, tu jest
już jakiś promytek tego sarnia, z kim
mam honor?...

S. Małg [n. str.]

Waż nie chuj pod sobą.

Władysław [trochę zmieszany]

Ja panie Dobrodzieja... jestem doktorem...
także doktorem... także Kreskiem...

Scena XIII

Cz. Anusia

Anusia [przechodzącą drugimi kłami]

po lewej na stronie]

A mój Boże!

S. Wapser [zdezorientowany]

Fakto dwóch doktorów Kresków?

Anusia [n. str.]

Kzingslisy.

Władysław

To jest tak... nie... właściwie jestem

Kuryniu Sama. Kreszki i Garnowa....
 Jentein Kreszkiem i Jarostawia....

S. Wasper

A tak, to co innego / oglądajcie się / Ale
 gdzie tamten?

Rabui / patięce przez otwarte
drzwi od pokoju S. Waspera /

A o, o! Strzyżona się obrazem.

S. Wasper / od drzwi /

Sanie Kreszki! Sanie Kreszki i
 Garnowa!

Władysław / u. str. /

Rabym się przebiec na spacer!

Scena XIV.

Ci Kłostan / ~~fastoda~~ ~~można~~
~~strzyżony~~

Władysław Kłostan / ~~schodzą~~ ~~można~~ ~~strzyżony~~ u. str.
 Chciałbym teraz siedzieć na lokomotywie!

S. Wasper

Aa, ha, mamy to Sawickiego kuryna,
 drugiego doktora Kreszki!

Kłostan i Władysław / ~~spojmanscy~~
na wiele razem u. str.

To nie Kreszki!

S. Małgor. /n-rt/

Spis mi się w oczach!

S. Małgor.

Cóż to, Samowirze iś nie witacie?

Krzysztof

Przepraszam... ja... nie jestem Krzyżkiem
z Sarnowa... ale jego imiennikiem...
ja... jestem... Krzyżkiem z Przemysła.

S. Małgor.

Widzę Samowirze Krzyżkowie iś nie znacie?

Władysław

Nie mam honoru.

Anna przybliżyła się do Krzyżkiewicza z którym po ~~zobaczcie~~
moim

S. Małgor.

Ha, ha, ha, to osobliwa. 'Dotyć' że iś
dwóch Krzyżków wjechało, jestem między
samymi Krzyżkami, w reple samych
Krzyżków. 'To mnie cięży, bo i'm więcej
doktorów, tem lepiej dla chorego'. 'Przepraszam
się że ja sama myślałam że mam przy sobie
dwóch doktorów sprawa że iś ciężko znosić
lepiej /głównie iś po braku/ już iś nawet
apetyt odrywa. — Słuchajno Waluś, niechno
Władysław mi leży bżom. odgryps, ... może i
Samowirze ~~xxx~~ doktorowie porwota... Słuchaj!

niech zrenta i kapłona weźmie na
 ramię .... Stuchaj! a przed sobą daj nam
 siłki. /idzie za kolumna w głębi muru i uśmiecha się/

Władysław /siedzi ob. S. Madziar/

Wszystko idzie dobrze niech bóg błogosławi.

S. Madziar /siedzi ob. Władysław/

Wdzięczności i miłości.

S. Kasper /ob. Władysław/

Jak z maszynami i cyframi rozmawia?

Władysław /jakby nosił rapach ciążę/

Rozmawia.

/wychodzi w głębi po ławę/

Władysław /siedzi ob. Kasper/

Jestem przystojny.

Kasper.

Żyłaj się Pan ostrożnie!

S. Kasper /praca się naprzed siebie/

Smiać się będzie /prosi się całkiem poważnie/
 doskonale! — Ale ty muszę, może by ci
 Panowie mieć Consilium wzięli, żeby
 czasu nie tracić, bo jak Anglik powiada
 czas to zdrowie, nie pieniądze to zdrowie —
 nie nie... pieniądze to czas... no jakże
 u licha?

Kodistaw

Czas to przewidz.

S. Wapser

A tak, tak, kapłatać się, czas to
widzieć, tak, tak, a więc nie tracię,
przewidy.

Kodistaw

Wiesz, Sano ~~przewidy~~ Wiesz, Sano...

Wdługot.

Wiesz, Sano ~~przewidy~~ Sano jestem homeopatą.

S. Wapser

Co homeopata! Alcopata i homeopata
rarem! Co mi się jeszcze nie użycyło!
Dokonałe! Wiech się odawać ścierać,
za ten pacjent dobrze użycie! A
zatem prozę, Sano, prozę... Ser
najprkód, Małgorz, Anna, pokazuje
Sano doktorom recepty, Doktor Hugo!

/S. Małgorzata iść uachinalnie id bierka po
prawej, Anna id stolika po lewej. Oni dostają z
snaflai odobę po kilka ogromnych pakietów
zwiazanych recept. S. Małgorzata oddaje je
Kodistawowi, Anna Wdługotawowi.

Proszę Pana.

Annuaire /o Wład/

Przekazuję Panu.

Władysław /biorąc recepty/

Oto recepty Doktora Hugo z ostatniego roku.

D. Madgor. /o Admistr. podaje mu recepty/

Z ostatniego roku /w. str./ I ja mam to czytać?

Władysław /o D. Kaspera/

Mam się Panu Dobrodziejowi przyznać, że w tej chwili nie będę mógł być bardzo pomocny, albowiem niezdaję sobie sprawy z drogiego wydarzenia, zżubieniem moją apteczkę.

D. Kasper.

Mam, Panie, mam!... Annuaire przekażę Panu Doktorowi moją apteczkę.

/Annuaire wychodzi od pokój D. Kaspera/

Leditaw /patrując na ogólną

plikę recept którą w rękach trzyma/

I Pan to wszystko wyszyte?

S. Wagner.

So do kropli.

Kosztan /n. et/

O, to potknas!

Wdągot.

Winszuję!

S. Wagner

O ja wiem, że sam tego jako homeopata
nie lubisz, ale bądź sam spokojnym, pisz
i kilka homeopatycznych aptekach też,
przeuro /kłepie się po brzuchu/

Kosztan /n. et/

Żelazne zdrowie!

/Anunia wraca i podaje homeopatyczną aptekę
Wdągotawowi/

Anunia

Oto apteczka.

Wdągot. /Który otrzyma asztmę

brama recepty /wskazując od razu stolik po lewej/
Słuchaj Sami & Siostry swojej tutaj pośrodku.

S. Wagner /wskazując w środku recepty/

A teraz, nie trzymaj czasu; oto jestem
średni, radzić prędko, a nie kłócić

morecie sobie poje'.

S. Matgor. (cichy do Piskotawa)
Ja bym sama prosiła, wielki Sam to kaważ
wernie na siebie.

Piskot.

Ja Sami?...

Amunia (cichy do Władysława)
Wielki Sam z Sanki swojej od swojej kuracji
nie odstępuje.

Wład.

Na pozwolenie...

(Piskotaw i Władysław klaczą się Sami)
Matgoranie i Amuni które wychodzą
pierwsza pierwszemu druga drugiemu Amunowi
po lewej.

Scena XV.

Władysław, Sam Harper, Piskotaw.

(Sam Harper ^{wychodzi} obie ręce ^{natężony} do uścisku
pulsa. ~~Władysław i Piskotaw~~ Piskotaw i Władysław
nie patrzą na niego, stoją zafascynowani w widoku
swich recept. Chwila milczenia. S. Harper
konieczny opuszcza obie ręce i patrzy po nich;
widzi ich widzenie.

S. Harper

He? Co? Milercyja, more eke se umaz?
No moirici! Saurade!

Chriistau / jichy a sam / Wchudow /

Wie, gdnistau, ... Sam hodow jester.

S. Harper

Co? ja hodow?

Chriistau

To jest wie naprednie.

Wchudow

Jak, wie cadkiem

/oba bora go za puka/

Chriistau

Am, hum....

Wchudow / na inny ton /

Am....

S. Harper / inexpotolij /

Co? Samowie. Sprostragacie?

Chriistau

Ja na Sawickim pozwoleniem napisaz
recepty / lichie do borka przed ktoremu naid p.n. sta /
Kje' dabra aptekam co odrzyla; zausze
czasn wyskam. / pruze /

Wchudow

Ja spreparujz, Sam lekarstwo. / pr. sta /

Gadziński wysypnie na ziemię, dawać mu
czystej wody i kwita.

S. Hauser / do siebie /

Przeogólna rzecz jak na mnie polę bija!

Władysław / biorąc sławę /

z apteczki i przypatrując się jej, n. stron /

Aconit, ... to na polę... wstrząs to szkodzi
miemore, wypisuje wszystkie gąsienki do szklanki
biorąc drugą sławę / Camomilla ... rumianek...
to mieniące... / wypisuje do szklanki / Rheum,
to podobne Rumbartbarum ... baroko
skuteczne / wypisuje do szklanki / Max... max
vomica, hm... vomica? I co by się
czego stało chociażby vomica skutkowata?
/ wypisuje do szklanki; nalewa wody / Skoro
takie recepty wypiszę, mogę mieć to iść
wypisze beznieczucie. / Skoro podaje dawać
Wasprowi szklankę / Sal San!

S. Hauser / który wrócił to na jądze
spogląda to na drugiego obierając chustką pot
z chłodem /

Allez Samie... Wasyliczka... jable...

Tak w rancu .... bez narady ... Panowie,
to jakos' tak przyslo ... tak gwałtownie....
ten piersze recepty, ten podaje lekarstwo...
bez narady ... moze jedno drugiemu sie
sprzeciwi? ....

Wskazanie / pisma /

Nie wie skoki, moze sam. sinato-
wypie' co doktor daje. Wskazanie podaje składowy
S. Wapser podawajac je rano S. Wapser

Nie przecies ja bym rad siebycie sie
choi' troche naradzili ... Kiedz jni tu
jestecie, ... co to skoki ....

Wskazanie Wskazanie stani składowy
na stole i nakazem je Kalendarium

Obejdzie sie.

Wapser:

A samej rzeczy nie potrzeba ...

S. Wapser

Kiedz ja Panow barzo prosze, ... moze
to Panow nawadza sie ja stygnatbyu. co
Panowie wiezdz toz radzi' kiedzie, ale
ja jentem troche gloszy, kiedz moze
Panowie jni facinie, ... ja nie wie-
rozmiewu ... na honor ... kalendarium

gdzieś nie gdzieś jedno słowo se słod,
ale tak niebył wzięty i co chodzi to
nie, dalszy nie .... a więc prozę Sana
radzić. po Saniwie ... jak gdyby wie.
nie było, jak gdyby wie. nie było...

Kristaw

Mnie Sam Kolega. wielu swych wian
naprawdę sławi / n. 1101 / 1900 / 2 -
nim we Włochach.

Władysław

Przebieg, Sam. Kolega. odległy
przewodnictwo.

Kristaw

Prozę Kolega

Władysław

Bardzo prozę

Joba unilez

Władysław

Cóż?

Kristaw

Czekam.

Władysław / 1011 / 1900 /

Praktyka Sama prozę ....

Łódź / podwójne glosy /
 A ja sama...

S. Kasper
 Jest, teraz się na to wiesz! Albo
 kłutą się samą nad brzochem
 ciętym, nie czerpiąc się...
 wiekaj którykolwiek raz... / podwójne glosy
głos w ogólnym / po śmiechu...

Łódź / n. str. /
 Łódź mnie / głosy / Am!

Władysław
 Ego... / n. str. / ja to już całkiem nie
 pamiętam.

S. Kasper.
 No mówię już raz samą, mówię.

Łódź / n. str. /
 Ha, co robisz, masz siłę na wodę!
 / głosy a pewnym wahaniem / Ego... cecdo...
 cecueque, febram stomachicalem abdominali
 intermittentem esse... / patrzy i pod
oka na Władysława Kaspiera / jakie to na mi
wrzuciło /

Władysław / n. str. /
 A to co na śmiechu? / głosy /

S. Wapies /przed siebie/
 (abdominalnem)
 Se...fe...febram...stomachialem...intermittentem

Władysław /u. str./

A to co za facina? (czy on nie muire zastaje?)
~~XXXXXX~~ Obaczemy! /głownie/ Mihi videtur
 (intestinarum)
 organicas functiones nervorum astaticas
 fuere.

S. Wapies /w osypisium przed siebie/

Astaticas!

Władysław /u. str./

(fuere)
 czy on muire-organicy drugi? - Soczekajew!
 /głownie/ Ego credo moribundum...

S. Wapies /wyzwajać się/

Co? Moribundum! ja... ja... jitem
 moribundas!

Władysław /bardzo smutnie/

Ale nie... nie... chciatem powiedzieć
 moribundum... chore... zabijacy... nity
 paucem... nity san....

S. Wapies

A tak, uf! /chwycę się na nogach, siada
 i obiera pot z czoła/

Władysław /u. str./

O, o, moribundum, moribundum;

53
Dwi wyrażenie.

Kłopotliw n. st.

Skazę się, ... darmo, trzeba wyjść z
tego głupiego protowiercia. /głotno/ Jeseli
Zaskany pacyent pozwoli prawić o
chwilicę, rozmowy sam na sam z
Samem Wasylińskim.

Władzt. /n. st./

Ogadzanie, a to przekreślenie sztuka!
Wiema co robić, trzeba kapitulować!
/głotno/ Władztwie o to samo chwiałem
prosić.

S. Harper /n. st. n. st. /

Czy more... more... jestem wiebe....
wiebe.... wieberpiecnie chorzy?

Kłopotliw

O, bynajmniej!

Władzt.

Bądź Pan napietwie spokój.

S. Harper

Czy tylko powie.

Kłopotliw

Karciera Sam.

Władysław
 Skoro doktor awersa.

S. Thayer
 Wierzę, Sianom wierzę, tylko nie długo
 zochamajcie mnie dłużej. Co to tak,
 jakos przylbro / co sietnie wstaje / i inna
 rzecz jak ostabdem.

Władysław
 Wypokoj się Pan wypokoj'...

Władysław /u. str./
 Skoro tamteci rzeczy /głownie/ wszystko
 będzie dobre.
 /Cba go odprawniają co dawać po prawej./

S. Thayer
 Tylko wiadego, nieprawda... &... &...
 /wychodzi do swego pokoju/

Władysław
 Na chwilkę Pana przzywotamy.

Scena XVI.

Władysław, Władysław.
 /Władysław i Władysław wracają naprzód
 sceny i mówią:/

Razem
 Samie Doktorze, jakkolwiek to brzdio

małe, Sam wypnał i.e. nie jętem do...
 /ratując się obo. mocno zdziwieni/

Łódź

Fakt...

Władysław

Sam ....

Łódź

~~Sam~~ Mie ....

Władysław

~~Władysław~~ Ja ....

Łódź

Władysław ....

/Obo. porokaję smiechem/

Łódź. /miejscu i.e. raportu i.e. i.e. n.d.t./

Władysław to jest obo. Lodzi.

Łódź. /miejscu i.e. dalej/

U to. Dawne.

Łódź

Władysław Sam i.e. w ten sposób smiechem podziwian
 kapytani Sam i.e. Lodzi. Lodzi. Lodzi. Lodzi. Lodzi.
 ndawne.

Władysław

Władysław Sam podziwian kapytani

odpowiedzieć, lecz nie mając czasu się brzy-
 praniem Pana i jemuśi siostrenicą Pana.
 Kaspera Bołbeckiego. Przypiechadłem to by-
 go prosić i mój Bieć go już się poznawali
 i od kilku lat się nie widzi. Kasperu go
 chorego białem się cięże przed nim niepoddanie
 sprasie' mu składowe wstrząsanie, tymczasem
 stwizy mnie jako doktora kaanonować i
 tak zostatem doktorem bez egzaminu i
 dyplomu. Jestem Władysław Szacki. Teraz
 czekam od Pana również jakiego wyznania.

Krzysztof

A ja i równą młodością Pana się umieram.
 Jestem Krzysztof Wójcik inżynier przy
 Kolei Drzewnej Łupkowskiej. Zostęgo roku
 poznatem Paną Annę....

Władysław

A tak, — więcej mi nie potrzeba, na serce
 rzędy mi ciwartości która się w Panich słowach
 i twarzy maluje, — więc liczę Pan. na mnie,
 ile kiedy mógł być Panu pomocnym o tyle będę.

Krzysztof Wójcik

Perdusnie Panu dziękuję.

Władysław

A coś teraz z paucutem wrobimy.

Krzysztof

Wszakże Pan tuż coś spręparowatej.

Władysław

A Pan coś rapowatej.

Krzysztof

Ja nibyżem parę błękośliw.

Władysław

A ja amizjatem tu acouit, camouille,
rumbababum i nux vomice; musie się
zdaje że to są same ingredyencye tak
niewinne!

Krzysztof

Am, ... nidiwatoby się... ale przenie....

Władysław

Mnie lepiej dać im prokoj.

Krzysztof

Ja Panu powiem: mójścio mi o Szwedach
w szpiciełturie że całą chorobę Pana Polackiego
jest - prostożek iż on jest takowy a przysta-
leniny; sądzę zatem że gdybyśmy go porządnie
wygłodzili a potem wzięli na spacer, byłoby

To i mądre i bezpiecznie .... w niezaka-
mentu się nie wdawajmy.

Władysław

Stwierdź; Dabli wciąż co tam w tydzień
zastępkach siedzi; a zatem tylko dyda.

Władysław

Jak najostrejsza.

Władysław

I spacer ...

Władysław

Ogromny.

Władysław

Bravo! Doskonale! Dzieni piękny, spacer
nam nie zaszkodzi a przytem bedziemy
miedzi sposobnosci okazac nam się w korzystaniu
światle; Sam nam wskazez korzyści które
nam ~~zawodzą~~ prowadzona. Kolej ~~przez jego majetek~~
^(na choro)
przyjmiecie, a ja palusz nam ~~rozprawke~~
o agronomii.

Władysław

Dysornie przekształdmy go i przegatopujemy
należycie.

Scena XVII.Ciż Sam Wasper.S. Wasper / we drzwiach sypialni /

Czy już morza?

Władysław

Prosię, prosię...

S. Wasper / wyciekający z rąk /

Ciż, jakże?... mój stan... niebezpieczny;

Leokadia

Ale gdzieś tam, siemna ciemna niebezpieczna!

S. Wasper / w drzwiach /

W istocie?

Władysław

Z pewnością.

S. Wasper / z wściekłością. Zadzwońcie!

A, — to miło słyszeć!

Władysław. Leokadia

Na teraz nie dam nawet nie przepięknie.

S. Wasper.

Cóż to, moiety cokolwiek....

Władysław.

Wie, — bedniemy bylebyśmy się tylko czuli.

S. Wasper / przysiadł /

Szyty!

Krzysztof

Umiaarkowanej, umiaarkowanej.

S. Wapies (do Krzysztofa)

Wszakże. Sam wiesz że ja prawię nie więcej.

Krzysztof

Wiem, wiem. Samie Dobrodzieju.

Scena XVIII.

Się Waluś. -

Waluś wchodzi w głębi po lewej niósąc na
tacy ~~szkl~~ flaszkę wódki, parę kieliszków i chleb
pokrajany, staje przed S. Wapiesem.

S. Wapies

No, skoro rozpokoił się mi nie Samie że
nie ma niebezpieczeństwa zaraz mi się lepiej
zrobiło i może napili byśmy się trochę wódeczki
przed śniadaniem. ~~Przełama~~ Przełama sobie kieliszek
wódki, Waluś także z flaszką etc. Wapies na
stolik po lewej, ~~wychodzi na głębi~~ idzie w głębi,
przegląda stół na środku sceny, wychodzi i wraca
zaraz z drugą tacą na której są dwa półtłuski;
talerze ^{winne} kieliszki etc. etc. dostaje z ~~Waluś~~

Wapies
Wapies

Wapies

Krzysztof ~~przechodzi~~ ^{powstać} ~~przechodzi~~

Am, hum!

Władysław

Am, Am.

S. Kasper od Kłopotliwego

do reze Pana Dobrodzieja.

/ S. Kasper berne flackę z wódką i Kieliszek
z taq i nalewa sobie. Walus stania taq na
stoliku po lewej, i nie w głęb i pragnie stolik
stojący więdy, brawiani na irodek seacy; dotaje
z szafy talersze kieliski butelkę wina etc etc
i szybko stół nakrywa, potem wychodzi w głęb
po lewej i zawaz wraca z taq na kloryj jest
połmiewek liżom i Kapton piczony. Podawki
stania na stole i pragnie taq krzeida. -

S. Kasper od Kłopotliwego

do reze Pana Dobrodzieja.

Kłopotliwy borze nam Kieliszek czeki

ka pozwoleńcu Pana Dobrodzieja, wódcze
dany prokaj. / od Władysława który więdy
flackę z drugą rezi S. Kaspera ca maurus
destreas odte collega. / prze i praje
Kieliszek Władysława. -

S. Kasper

Alci Doktor Ango....

Władysław / George Kiedrzycki /
 Kierował niedługo. / ualewa sobie Kiedrzycki.
złoty / Ja zaś jako homeopata używanie
 wody miazmatu na bardzo szkodliwe, ba,
 nawet niebezpieczne! / nije /

S. Harper
 Przecie ....

Kiriśtan
 Sic facultas exemplo docet.

S. Harper / widzę wychodzącego Kiriśtana
z półniskami / Ha! 'coś robi', podążaj się, ale
 może Samowici racycie ze mną podzielić
 przekaszkę.

Władysław
 Cum gaudio et amenitate.

S. Harper
 Proszę Samowit.

/ Siadają ; S. Harper we środku. Kiriśtan po
prawej Władysław po lewej Stółka. /

S. Harper / natwierza brylanty na talerz /
 Prawdziwy brylant hultajski odgrzewany!
 / podaje talerz Kiriśtanowi. /

Kiriśtan
 Siadaj. / podaje / wyborny!

Władysław / do S. Kaspera który drugi talerz
 Wzięcie u Sana Dobrodziej nie fatygujące.

S. Kasper

Bardzo proszę. / podaje talerz Władysławowi /

Władysław / kontynuując /

Wysnuwaj!

/ S. Kasper chce sobieabrać bigora, Kłóśtan

go za rękę zatrzymuje.

Kłóśtan

Ja pozwoleniem .... / odbiera mu talerz /

Władysław / odbierając mu dykt /

Bigora pozwolę nicuścić.

S. Kasper

Fakto, bigorika nie wolno?

Władysław

Nie, Sani nie, nieprawda. Wolęgo?

Kłóśtan / z jedną garścią /

Pod rądnym warunkiem.

S. Kasper

To bolenie!... ale kiedy tak stanowczo
 Saniowie bigor zakazujecie agramież u
 na kapłonie. / chce wziąć kanalik kapłana /

Władysław.

Przepraszam Sana Dobrodzieja, Kapłan tusty.

S. Kasper
 To dobry.

Władysław
 Ma zdrowego zapewne, ale San chore...

S. Kasper
 Sanie! Ja umieram z głodu!

Władysław
 No, no, no, my sana przecież zastąpić
 nie chcemy. / Do Walusia który stał na
Sancie Kasperem patrzy zardzewiało na inwazję
Hola, hej, ~~jakże to się dzieje~~ ^{prócz}, przyniesi
 Ma sana filiżankę rosółu.

Władysław / na Walusia który
zrobił parę kroków w górę
 Stabeo rosółu, rocznie 12 Stabeo.

S. Kasper / przyswajając i macając
serwetę / na stół

Wieczny! / idzie napróżd sceny i śladu kadejany
przy biurku. Walus wraca na swoje miejsce

Władysław / biorąc flakę z winem
 Ah, Bordeaux*, może kolega pozwoli
 kieliszek?

Władysław / nastawiając szklankę
 Gratias ago dominationi vestrae.

* Nota. Wymaniał Bordo.

by.

S. Kasper / pchuwajże jener 2569 /

Cyk!

Walus' / pchuwajże tak samo w
przeciwną stronę /

Cyk!

Kuristan

Czy mogę koleśkę sturyci strzydomie
kapłana?

Wdługidaw

Strzykuj, wół ułko.

S. Kasper

Cyk!

Walus'

Cyk!

Kuristan

Wolega, jak uwarau, habet in extinctione
uoka.

Wdługidaw

~~Był Bapier lubi.~~

~~Ho, ho, xiii i pierdinać nie przesadnie.~~

S. Kasper / n. str /

Cyk! - To wieidny trzymawia! Cyk!

Walus' / n. str /

Cyk! - Jak oni zapadają! Cyk!

Władysław

No, jeszcze jedna kłótnia na zakończenie!

Władysław

Omne trinum perfectum.

[pięć, S. Harper wstąpiła bródką do drzwi]

Władysław [wstępuje]

A teraz do pacjenta.

Władysław [wstępuje do S. Harper]

No, jakże tam mechanizm ~~paragraftu~~ Samu
po inwazji. [Włóczy się szybko spiesznie odnowi stoł na
miejscu i wychodzi z pokójkami w głębi po lewej]

~~Władysław~~ Scena XIX.

[Władysław S. Harper, Władysław, Władysław.]
Nieprawda, lepiej jak zwykle!

[chwila milczenia]

Władysław

O, coś nasz pacjent kłótny.

Władysław

Nie to mierzakowi; doktor na wszelkie
przychylenie musi być ~~xxx~~ ciępliwy.

[do S. Harper] No, no, powiedz mi Samu.

[bierze go się za rękę którą S. Harper dać ugrabiona]

O, pulś kalterowany, o, [zakłada]

Quadrupē dantēpiu trem Sōni tuquātīt
iungula cāmpum.

Władysław

To tak z nowy puls galopuje.

Leokadia

No, no, jakos' to będzie. — Soudziś Sam
sam, czy zwykłe po śniadaniu nie czujesz
Sam pewnej.... oziębłości?

S. Kasper /młodszy/

Czuję.

Władysław

Podróża denerwacji?

S. Kasper

Czuję.

Leokadia

Pewnego odzicia?

S. Kasper

Bardzo czuję.

Władysław.

Wskotawia?

S. Kasper

Okrośnego.

Leokadia

Oczwisić!... Lda strawności, cyrkulacja
krwi nieregularna, krew bije do głowy i
sada dzień....

Trask!

Władysław

Trask?

S. Harper /zrywając się mocno przestraszony/

Trask!

Christus /kiwając głową, powrodo/

Ha Boga, cini mi się w oczach!

S. Harper.

Władysław

Ale my tego nieodpuścimy!

S. Harper /zakładając lewą ręką/
 Słuchajcie! Tak jest puszczajcie rękę
 /o Władysława radzając mu po dobrym radzie,
głęboko zakładowy po fokii tyłko ręką surduta/
 Słuchajcie, proszę, sama puszczajcie rękę
 rękę!

Władysław /odfaję się/

Alci Samie, ja jestem homeopata!

S. Harper

Słuchajcie! przechodząc do ~~Władysława~~ Sam Kwi
 nie puszczajcie! /prawyjąc się o ~~Władysława~~/
 To sam, pusić mi sam pusić, sam jestem
 aleopata!

Krzysztof /profesor in/

Ala Samie ja jestem hydropatą!

S. Kasper.

Jakto w prakcie Sam niedawno niedzieli
ze jestem aleopata.

Krzysztof

Wtancinac aleopata - hydropata.

S. Kasper

A wisi Sam puszczaj!

Krzysztof

Wierotracza Samie, wierotracza, upatkuje
sis Sam.

S. Kasper

Dobre Samie mowic, a jak bedzie trask!

Krzysztof

Ala niebezpiecznie, niebezpiecznie, byleci Sam chcio
ruchu wzglat.

Wdzygotan.

Wdzygotan po jedzeniu.

S. Kasper

Co ma mi robic? (chodzic, jechac, polowac,
taniec, od orlow sig kapiat)? Co, moze
kapiat, moze tu? No, wrotciez ta Proza!

Włodzisław

Aha, zapewne się kąpiel....

Krzysztof

Gdyby był tuż....

S. Kasper

Jest Sanie jest! pod mój nóż! 'Walus'!
 Wroć i Sanie przy okazy, ... żeby
 razem byli w wodzie!....

Włodzisław

Trisłajemy, z brzoza bieriemu się patrzeć.
 S. Kasper

'Walus'! 'Walus'!

Scena XX

Ciepły Walus

[Walus wchodzi w sztyki po lewej z pełną geantą]

S. Kasper. [do Walusa]

Sreżko, przeświadczo, ~~przeświadczo~~ do kąpieli,
 moja ciemność, kapelusz, laska, przeświadczo
 grube. do kąpielu.

[Walus wychodzi do pokoju S. Kaspiera]

Węc Sanie niechacie iść do wody?

Krzysztof

Innym razem z przyjemnością.

Walaś' niechodź z czeremą kapeluszem laskę i prześcieradłem
prowadzę czeremę S. Haprowi który nlepił podjeżdżając i w
nią się ubiera. / S. Ha

S. Haprow.

Ha pozwolcie mi, pozwól Panom wstąpić --

Władzt.

Bardzo prosimy, bez ceremonii.

S. Haprow

Otoż jestem gotów, chodzący pod Twoje

Władztwo i Władztwo

Razem

Pod Twoje !

/Wzgly trzej wychodzą w głębi po prawej/

Scena XXI.

Walaś, sam

Sopli się kapać! Ha, to musi być
 dobre kiedy tak doktorowie kładli, a ja
 się już z dziesięć lat nie kąpałem!

Ale co to ciekawek bez doktora! ^{teraz} Ot ~~co~~

~~drógi~~ ~~leci~~ ~~teraz~~ jest w domu. a nie potrafi chwili
 znaleźć się z którego poradzić! przekorując
na półgębku / a mnie to tak ciężko, i spać

Leżę nie pod nitką, ale pod drugą szelą;
bo jakbyś mnie sam zobaczył rannego, wyrzucił
Własi! choć to, wycieraj mi ręce przecieradłem!
/chce wyjść w głąb spotyka wchodzącego Dr. Krenko/
n. str. /A to kto mówi?

Scena XXII.

Dr. Krenko, Własi.

Dr. Krenko /montaż/

Słuchaj ty, jak się nazywasz, powiedz
sam że Doktor Krenko przyjechał? 'Dyktwo!'

Własi

Doktor Krenko! 'Ha, ha, ha!'

Dr. Krenko

Czego się śmiejesz?

Własi. /śmiesz się coś bardzo/

Doktor Krenko! 'Ha, ha, ha!'

Dr. Krenko

Przebrałeś ty się śmiać trawie!

Własi.

Trzeci Krenko! 'Ha, ha, ha, trzeci! 'Ha, ha, ha!'

/względa w głąb po prawej/

Dr. Krenko. /śmiesz się na niego/

Co trzeci? Kto trzeci! Sam ja ci to naras-
/pracując od drzwi które Własi na sobie natrząsał/

76.

Ale ja cię jeszcze spotkam i natężę twoje
porządnie! Trzebi! Co to ma znaczyć?

Scena XXIII

Dr Krenko Joanna

/ Joanna wbiega w śpiesz po lewej /

Joanna

Wahus!

Dr Krenko. /u. etf/

A, jakas garderobiana /głosy/ Maja uwrócić
Samu, jak się nazywa...

Joanna /z dyktant/

Joanna od ustę.

Dr Krenko

Kartadem tu jakiegoś badawana, ... ale
to niczna wiec do rzeczy, ... Sowiad proz
Samu, Samu, komu ci się podobna że przyje-
chatem Dr Krenko.

Joanna /przechwytując iściechem/

Doktor Krenko!

Dr Krenko

A to co? I ta takie?

Joanna /śmiesz się do rozpuku/

~~Laxax Trze...~~ ah ha, ha, prze... ~~prze...~~
~~harkanka~~

47.
ha, ha ha! /pada na brzo/

Dr Rzecko. /~~wpadł na ziemię~~ /

Moja Sammo, jestem estowick grzechem,
cierpiący ale do brzo milion ....

Joasia

Wybacz Sam ale... /smiej się / k' jedynemu
Dnu trzeci Doktor Rzecko .... ha, ha, ha!

Dr Rzecko. /w papry/

Jaki trzeci, oto trzeci, gdzie trzeci!

Joasia

Ale Sam!

Dr Rzecko.

Gdzie ja?

Joasia

Nie ma, wreszcie to już ~~ma~~ mamy drzwi!

Dr Rzecko

Drzwi co?

Joasia

Drzwi Doktorów Rzecków

Dr Rzecko

Czy sama drzwi ze mną?

Joasia

Nie, na honor mamy drzwi!

D. Rzewko

Co to takiego? Co to ma znacze?

Joanna

Wiem ale tak jest; jedyliś pan pozwoli
kazać uprząść, sama, ~~sama się i sama~~
doktorów, sam się pan przekonasz.

D. Rzewko

Dobra, czekam.

/ Joanna wybiega do pokoju D. Knapa /
Scena XXIV.

D. Rzewko próciuj D. Matgorata.

Czy mi się sni, czy mi w tym domu powasio-
wali. Wszakie innego doktora Rzewski próc-
nie miema na świecie. Wiemam iudego-
kucyka nawet imienika. Któż sobie mógł
pozwolić... i to dwóch!

D. Matgorata / wychodząc pierwszemu
drzwiom po lewej. /

konstytucja trasa Dągo, jęstem tak niepo...
/ spotykając D. Rzewkę. / A!

D. Rzewko. / z ukłonem /

Zapewne sami domu.

D. Matgorata

Tak jest. Wzgori mam przypiećmoć?...!

D. Renczo.

Doktor Renczo.

S. Małg.

Sam?... To być niemożę!

D. Renczo [n. str.]

Co yśmowaś ona takżę? /głos/ ha powołania
Sami, ja nę w niestyfikacye nie bawię,
Sami jesteś trzeńż czołż w tym domu która
nę dwini gęz nę wymieniać.

S. Małg.

Ależ to jest....

D. Renczo

Jeden czy dwa nawet dwóch Samów którzy
moje nazwisko przybrali-, lecz ~~ja jestem~~
~~prawdziwym doktorem Renczkiew~~ i prożę
Samiż tę rzecz wyjaśnić gęps ja jestem
prawdziwym doktorem Renczkiew.

S. Małg.

Czy bytko pewnie?

D. Renczo [wzajemny]

Jakto Sami wątpisz?

S. Małg.

Przepraszam nie nie wątpię.. ale w głowie
mi nę maży, ... którą tamteń?

D. Prewko
 To jest kto tamci?

Scena XXV.

Cis. Joasia.

Joasia / wychodzi z pokoju D. Magura
 Tutaj niema nikogo ale przez okno
 widziałam obu dawno doktorów stojących
 na brzegu. Koło sutyna. Kładę się do
 snu. Ktoś się kładzie, podłuskałam.

D. Matgorata

Wdrekli Duch! ... oni go kładzie pro śniadaniem!

Magur

D. Prewko / idzie

Pro śniadaniem! To idzie tam, wie trawny
 chram!

/ Joasia wychodzi w stronę pro śniadaniem

D. Matg.

Ach spierany dawno Doktorze!

D. Prewko.

Lazarz Dawi. Kładę mi się do snu pod
 różne instrumenta przy sobie / odkłada
z tyłki kłosem i sordata futerał z instrumentami
otwiera go i odbywa lancet / idzie do siebie /
 Mnie wypadnie krew pnieć, ale pro
 śniadaniem. / przebiega lancet na ręce / do

S. Małgorzata / Czy Sumi maś. prawiły? /
S. Małgor

Bardzo, chociaż teraz ośtatniog.
D. Rzenko

Ojty? /
S. Małgorzata.

Niewo.
D. Rzenko

Mnie wypadnie biew pawić....
Scena XXVI

Anna / Wchodzi Nuziencki i wchodzi
S. Małgorz. / po pro lewej

~~Ma~~ Sam chce biew pawić Nuziencki
 po śniadaniu?

Anna
 Co? czy sama zastab? Sam cyrulik będzie
 biew pawić?

D. Rzenko
 Cyrulik?!

S. Małgorz. / po Annę /
 Sam Doktor Rzenko.

Anna
 Sam .... Doktor Rze... przepraszam ....

S. Matgorata

Chodźmy Samie, chodźmy!

D. Renczo /idzie nibie/

Cyrulik! /głosno/ Mam tu wszystko czego
mi potrzeba, chodźmy.

S. Matgorata /idzie ku drzwiom słkacemu/

Gdy będzie bliżej /wychodzi słkacem i drzwi i drzwi

D. Renczo /idzie za nią/

Stwórz Sami. /na st./ Cyrulik!

/wychodzi z S. Matgorata/

Anna /idzie na scenę/

Co uis tu chieje! Jak uis to skonię?

/wychodzi z sceny/

Scena XXVII

Sam Harper, za nim Kirsztan i Władysław
/Kalsowie wypli stycha na scenę w głos po
prawej głos S. Harper. Przez całą ty scenę S. Harper
chodzi drzewi brok cały ty scenę, Kirsztan i Władysław brok
w brok za nią. / S. Harper /na scenę/

Walus' jęć... /ukazuje u we drzwiach

z niebist, po niebist z czernym nosem, w stary
kmara, piłko na czół i twary przelep/

Daj mi co jęć. /Walus... brmm...

/wchodzi drzewi brok cały ty scenę za nią Kirsztan
i Władysław/

Łódź

Ale zastawia się Sam...

S. Wąpser

Dajcie mi pokój, buntuj się! 'Wielki
wódki!'

Wąpser

Ale to Sam może narzekacie!'

S. Wąpser

To mi wszystko jedno, ... brrrrr... a
to jakas koniska kurawa!'

Wąpser

Pragnijciej kas Sam sobie dać coś lekkiego

Łódź

Wąpser

S. Wąpser

Idź Sam do diabła ze swojym kaskiem!
'Wielki! Hola hej! Jest tam kto?'

~~Wąpser~~

Łódź

Samie tak gwałtownie, ~~to~~ może narzekacie!

S. Wąpser

Sowiadam Sam że mi to wszystko jedno,
niech potem mnie trasznie, Was trasznie
cały świat trasznie ja jęć mogę!

~~Właśnie~~ Gdzie ten cymbał wala, nędy
 mu oberwę! Mażonin, Ammie! ~~Właśnie~~
~~wygodę wygody wygody!~~

Władysław

Aleci Samie Polbeci!

Adrian

Żmityj się Sam...

S. Kasper / z wzrastającym złością

Wie żmityj się, dajcie mi pokój, paćcie
 mnie! Hola! hej! Mażonin! Czyste
 wygody wymarli w tym domu!

Władysław

Samie....

S. Kasper

Nie ma nikogo? Nie ma? Wtem co
 robię, pojść do kuchni, robię kuchnię,
 spiżarnię, piekarnię, cały dom robię!

/wyrzuca im się i wybiega w głąb po lewej/

Scena XXVIII

Adrian, Władysław

/Są trzą na sobie dekoncertowani. Chwila milczenia/

Władysław

A teraz co?

Chłystaw

Alboż ja wiem.

Władysław

Kle kolego!

Chłystaw

Kle!

Władysław

Ojcie'cie.

Chłystaw

Jak Bóg Bogiem.

Władysław

Na prawdę rachonje.

Chłystaw

I na nas to spadnie.

Władysław

Przebaby dyprawdy coś zrobić!

Chłystaw

Czyby mu krwi nie parcie!

Władysław

A miess?

Chłystaw

Ja nie, może ty?

Władysław

W Altenturgu. putieradeu. nar. praw
cielgem.

Krzysztof

Bravo! Ty wisi puszczaj!

Władysław

Ale cięle rdechto!

Krzysztof

Jam do diabła!

Władysław

Nie, to na heroicany trodek.

Krzysztof

Chyba Karaci' rumianku nastawic!

Władysław

Maaz sturmoic', rumianku, wyborua mydł.

~~Krzysztof~~

~~Rodkow jest jakis' xxxxxxxx.~~

~~Krzysztof~~

~~Le jest, jest, ala w ksz jak kraszisi'?~~

Krzysztof

Moje homeopatyczne?

Władysław

Ja bym sadzibym kwyktego.

Krzysztof

Podobno jest jakiś rzymski rumianek?

Władysław

A jest, jest; ale z kąd go tu wziąć?

Krzysztof

Wiesz co? Może... przechyla się i mówi mu do ręki

Władysław

A tak, tak, naprawdę.

Scena minuciana, chochoł po pokoju ^{na wierz i wzdusi} wznoszący się
ze sobą po ciemności jak góry nad ciemnością szczytów,
potem przechodzą naprzód sceny

Krzysztof.

Wiesz tak?

Władysław

Tak. Dr. Brenko wskazuje się na drzwiach w głębi
po prawej na min. ^{arkosie drzwiach} S. Matgorzata Anusia.

Scena XXIX

Ciż Dr. Brenko, S. Matgorzata, Anusia.

Brenko! ^{Krzysztof i Władysław / rzucają} ~~przechodzą w kierunku drzwi~~

Dr. Brenko.

Ou jesteście panowie! gdzie pałce?

S. Matgorzata

Gdzie mój mąż? Gdzie Władysław?

Władysław

Wuj jest w kuchni!

S. Małgorzata.

W kuchni! Joasia! 'Walus' rumianka,
gotujcie rumianka..

D. Krenko.

Kde nie jadł śniadania przed kapielą?

Christan

Wie.

S. Małgorzata.

Joasia!

D. Krenko /nabierając się/

Daj Panu pokój, ~~nie wiem~~ ~~potem~~ obejdzie
się.

S. Małgor.

Co Pani mówisz?

D. Krenko

Powiadam, obejdzie się bez rumianka, bądź
Pani o męża spokojna.

Christan /zobowiązując się/

Poswóć Panu bym z tej chwili skorzystać
by ja przeprosić!..

S. Małgorzata

Dobrze, dobrze. /do Krenki/ Ale jakże to będzie
bez rumianka, moje mioty?...

Dr Rzenko

Nie Sami, nie potrzeba.

Władysław /o Rzenki/

Jak to dobrze się przyjechałeś, wypłacacie
nas z tego potworzenia.

Dr Rzenko /ironicznie/

Wypłacę? Jak sądzicie?

Lechistan /który po cichu rozmawia
z Anną/

Ma się rozumieć.

Dr Rzenko.

Partogłowy, szarogławy!

Władysław

O! o! Wyż mi pacjentą kurajemy a on
jeszcze Taję!

Dr Rzenko

Łapawie, promiennie Panem lekarzem być
wdegnąnym.

Lechistan

Robię ci reputację.

Dr Rzenko

O, co za to to chętnie! Nie moi kochani,
nawarypliwie - pino, teraz go wypijcie,
ja odpocznę.

Krzysztof

Ależ kochany Doktorze....

Władysław

Doktoru złoty!...

D. Rzeusko

Złoty, kochany, nie a lezo nie bszkie.

S. Małgorzata [przejmując za stolik
po lewej.]

A mój Boże, wreszcie ci tu coś przyniesli
z apteczki homeopatycznej!

D. Rzeusko

Skoro tylko z homeopatycznej to nie...

Władysław

Tak jest ciwin to nie; namieszadłem tylko
trochę aconiti, camomilli, rumbarbarum...

S. Małgorzata

Wszelki duch Pana Boga chwali!

D. Rzeusko

Wiech się Panu uspokoi, karszcam że to
nie naszkodzi.

Krzysztof

Pewnie?

D. Rzeusko.

Najpewniej. — a teraz żegnam Sanitwa;

odjerikam.

Odjerikam! Władysław.

Krzysztof
Wież się zastanów.

D. Krewko
Czy to ja zastanów porobiłem.

Anna / piskając us do siebie /
Sami Doktore!

D. Krewko.
Co sami kacie?

Anna / symulując smutek /
Ja chciałam.... ja sadzę.

D. Małgorzata
Kasi Samowir lekarce coś już uroczem;
my teraz sama proumy żebyś sama została.

D. Krewko / patząc na Annę
A prawda, względem tego co mi Krzysztof /
wyznaczyć się już chodzący od matki.
No, no, będę się starał jakoś to ułożyć.

~~Kasia~~ Krzysztof / śmiejąc się /
Wocham doktorumio

Władysław / biorąc go za rękę /
Pociesz doktorek!

S. Harper / *na drzwiach w głębi po lewej* ^(starym głosem)
 Walus'! Walus'!

Amusia
 Stęsz Saps!

Scena XXX.

Cia San Harper, Walus'.

/ *San Harper* wchodzi *drzwiach* ~~po~~ w głębi po lewej,
Walus' w głębi po prawej. *S. Harper* idzie wolno,
 sunając nogami, mówiąc starym głosem. *Walus'* błądzi,
 nos czerwony, włosy mokre spadające na oczy, trzymając
 się za nosadek. /

S. Harper
 Walus'!... Matgoria!... aj!
Walus'

Aj aj!

S. Harper
 Amusia!... Jest tam kto?

S. Matgoria pódze ku niemu i bierze
 go po pod prawą rękę.

Hasprumia, co tobie?

Walus'
 Aj!

S. Harper / *wskazując na nosadek* /
 In... to... prosie z rozna....

Pracują razem z Adolantem powiewają kartą
na trzech scenach. S. Kasper i Walus obliczają się
równocześnie od lewej strony. San Kasper po lewej,
Walus po prawej stronie. Lilius i Władysław cofają się
trochę w głąb sceny, prawej. S. Kasper staje na miejscu /
Walus i Walus

Razem.

San Kasper

Walus!

Ratujcie!

Skonam!

/Sądzę równocześnie na kartę. S. Kasper rygnął
się, chwytając Walusa za kark i siłując go od tyłu /

~~Władysław~~

S. Kasper /silnym głosem/

Ruszyłeś ty się z tego badawanie!

Walus /konającym głosem/

Wmrozić mi nie da!

S. Kasper /siadając w karku,

stłym głosem, wskazując na różnicę

Tu ... tu ... gdzie doktorowie? ...

Walus /wchodząc w głąb sceny

pada na brzocho /

A ja taki sierpiący!

S. Matgorata /niepokojąco/

Samie Rensko!

/S. Rensko daje jej znak żeby była spokojna /

S. Harper

Oj, niedobrze mi, bardzo mi niedobrze, przeto,...
 gdzie Doktorowie? / spotykaję się kłótnią i wadziłam /
 Ach moi Panowie!... Rytem niepostudnym,...
 rjadem prozie!... przepierzaam... ratujcie...
 krew mi do głowy bije! / Wadziłam wyciągając
do niego lewą rękę / Puls!... Ktoś mnie Pan na
puls. / kłótnią przechodzi po na karto na lewo / ^{od tej chwili rozmowa z S. Harperem którą Anusia u} ratuje.
 Co, Pan się na mnie gniewasz? / silniejszym
głosem a niecierpliwiejsz / Ależ ja przeprosiłam,
 jeszcze raz przepierzaam, Oj! / stającym
głosem do wadziłam podając mu rękę / Widać
ty Panie Homeopato... kłótnię się, kłótnię
minuta droga... Samie, Samie, co robisz
puls? / wadziłam przechodzi na lewo ^{na kłótnię} przechodzi
S. Harper obraca się ku nim / Co Pan także?
Niemacie historii!

S. Przewo, przystępując i biorąc
go za puls lewej ręki kłótnię trzymał neutralnie
arżnięta /

Puls spokojny.

S. Harper / odwracając się ku
A... a... Pan kto jesteś? ^{miemu kłótnię}

Dr. Krenko.

Doktor Krenko.

S. Wajner / wzywając go w gniewie /

A mój Samie, tego już na wiele! Może
być chorym, może być umierającym, ale
zartować ^{nie} nie dać i wyprząć to sobie..
/chodzi wielkimi krokami na prochu życia /

Dr. Krenko

Nie gniewaj się Pan; — ja jestem Doktorem
Krenkiem z Jarowa, teraz w Sremskim
osiedle.

S. Wajner

Oj, do diabła! Czy skuta z Krenkami
zostanie w moim domu się rozbiła?

Dr. Krenko.

Nie Panie Dobrodzieju, — ja jestem jedynym
prawdziwym Doktorem Krenko.

S. Wajner

Wził tamci?

Dr. Krenko

Przepraszam Krenkowie.

Wajner / wzywając go /

Necuperowanie!

/S. Wajner przekazuje po prawej Krenki na prawą stronę /

Dr. Rzewko /o Walucia/
 Symbad! /o S. Kaspera/ Nie Sanie, — ten
 o to homeopata /wskazuje na Wdźgstańa/ to
 nie homeopata, to niewinny azrohom, ... Saniki
 siostreuree Wdźgstań Shocki.

S. Kasper
 Shocki, syn mego Schwagra?

Wdźgstań
 Wochauy Wdźgstań.....

S. Kasper /męsko/
 Prez, prez a mego domu, wyproś się wyproś!..

S. Małgorzata
 Alei Kasperuniu, mój brat go tu przegadał się
 cibie przeprosić.

S. Kasper /spokojniej/
 Żeby mnie przeprosić, ... a tak, to co innego...

Wdźgstań
 Mój Ojciec pragnie a Wdźgstań się pogodzić.

S. Kasper
 Przeprosić... pogodzić... a kiedy tak to
 dobrze, ... przebacam i godzę się, choć
 tu chłopa, niech cię uścisną.

/Wdźgstań rzuca mu się w objęcia, S. Kasper go uścisną/

S. Madgora

Drizki Waga!

S. Harper / wiciskowski Władysław
wskazuje na podejście na kłosa /

A tamten .... w za jeden?

Kłosa / pamiary /

Ja Sami Dobrodzieja jestem... Kłosa
Mrozycki młodzi pierwszej klasy przy
kolci Przemysko-Lupkowski, przybytem
tu w celu .... w kamienne ....

S. Madgora

Sam Mrozycki prosi nas o pozwolenie stawa
się o rękę Anusi. —

S. Harper

O co z tego, to nie nie będzie, ... już raz
powiedziałem, nie wydam mojej córki jak
za doktora ... choć żeby mój rze był doktorem!

Dr. Kresko

Czy Sam rze już tak niewie?

S. Harper / bardzo adwokat /

Jakto? Muzego?

Dr. Kresko.

Nierozumiesz Sam? ... Teś i rze, ...
rze i teś, ... jeden z nich doktorem!

S. Harper
Wierozumiem...

Dr. Presko.
Ależ on pana do rzeczy mienięcej bez truciizny
wyzoli!

S. Harper / uderzając się ręką /
O! — Wierozumiem! / do kłótni / panie,
panie, jak się nazywasz?...
Kłótnia / z kłótnią /

Kłótnia / z kłótnią /
Kłótnia / z kłótnią /

S. Harper.
To mi wszystko jedno, pan pewnie nie
jesteś doktorem?

Kłótnia
Nie panie, jestem...

S. Harper
Odpowiadaj pan wprost, bez wykretów,...
słowo honoru że pan nie jesteś doktorem?

Kłótnia
Słowo.

S. Harper.
Dobre!... Małże pan moja córka!

Kłótnia
Ach panie, ileż wdzięczności!...

S. Harper

Annulka, zgadzasz się?

Annulka. /sywo/

Zgadzałam się Sapo, zgadzam!

S. Harper.

O, o! A jak ochotno!... Ale wytłumacz mi teraz takiego oni... /wskaazuje kuzina
i Władysława/

Dr. Brucko

Sama wkurwasz się? - Żebyś sama
przekonała się Sam naprawdę chodzi jest, czego
dowodem że jest przeobrażenie i kapieli, które
Sam tytuś oto doktorom nawidzieliśmy zjadł
Sam prawie i nie Sam nie jest.

S. Harper

A... a... w samej rzeczy, zjawidem prawie
i nie mi nie jest....

Katka /podtrzymuje się od Dr. Brucki/

Alc ja bardzo cierpię... ja... ja to właśnie o
homopatyz wypitę.

Dr. Brucko

O, to bardzo niebezpieczne!

Katka

Niebezpieczne! Umieram! /ścisnęła się/

Dr. Preszko

Tak jest, wiedzę murek nieawodnie,
ale przedtem ukłonił się tym Panom
i danom i poprosił by tu za parę
dni wrócić a my stępnym kawa-
Consilium Facultatis.

Wronie

L. 4431.

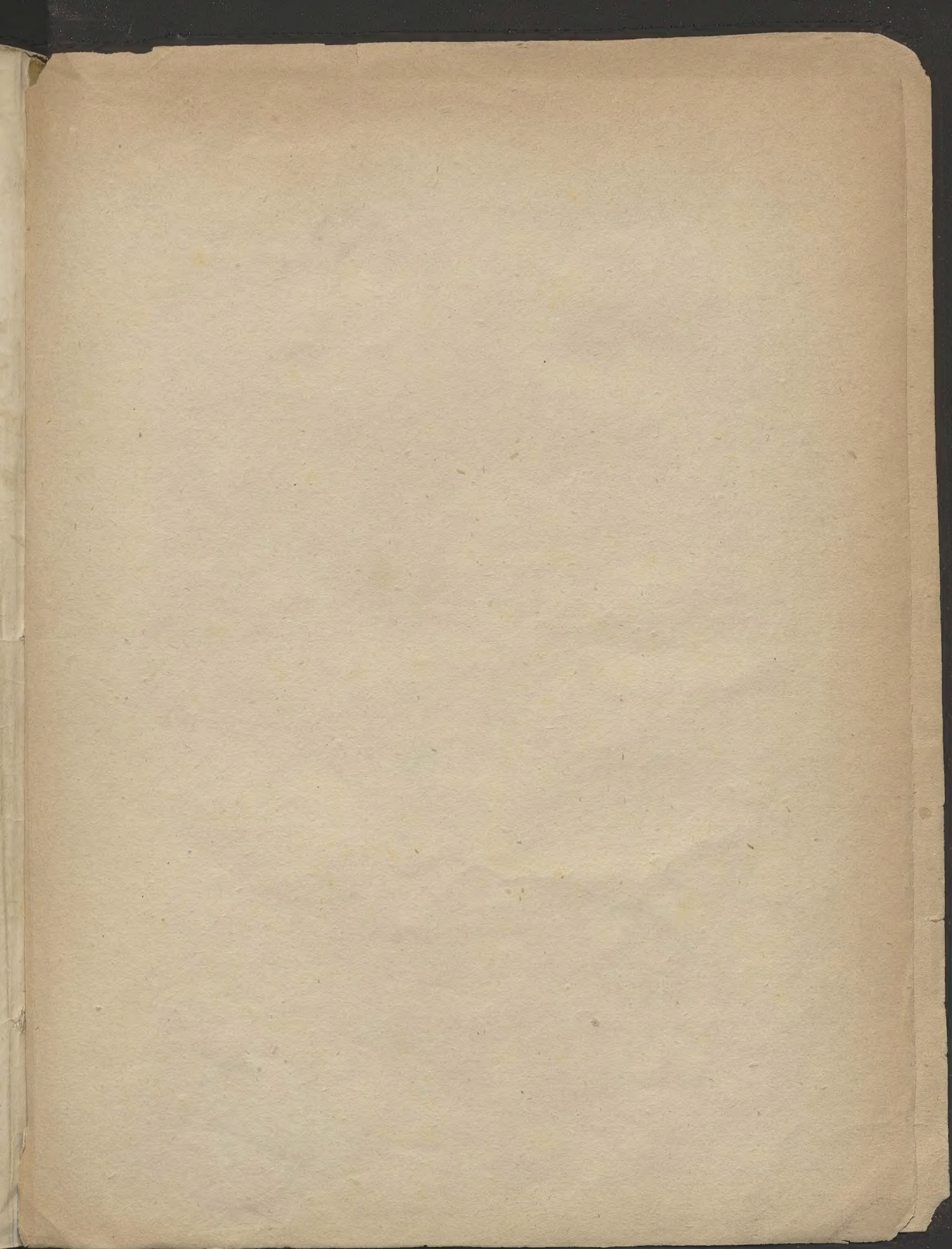
Wysokie c. k. Prydyum i Namieslnic
two reskryptem z dnia 14. Marca 1874. do l.
1696. zerwolito na przedstawienie na scenie
polskiej we Wronie komedyi ki. w 1. akcie
prow. Jana Alek. hr. Fredr. pod nazwą:
"Consilium facultatis" pod zastawieniem
opuszczenia wiersu 1930 na stronie 67.

C. k. Dyrekcya Policyi
We Wronie 16. Marca 1874

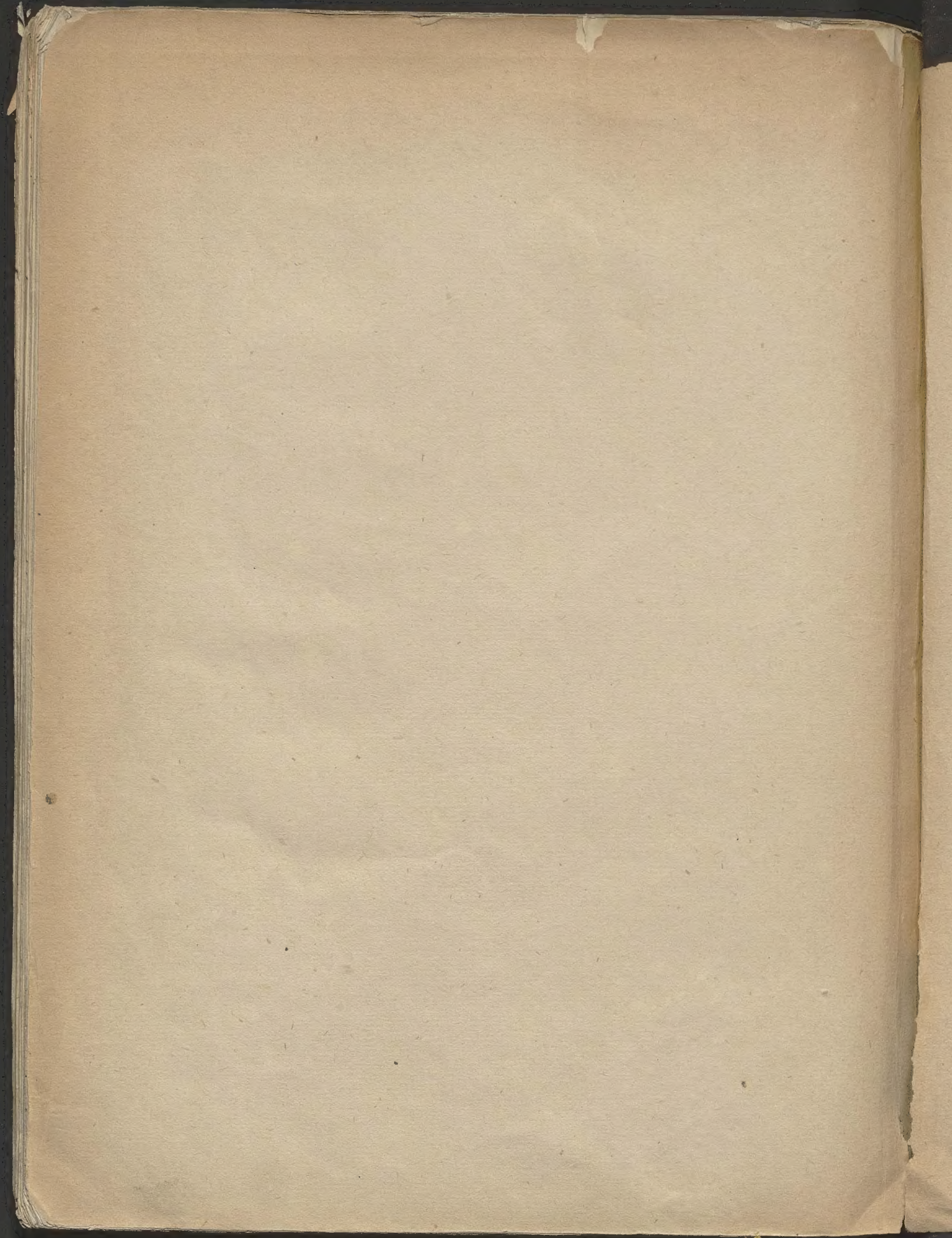
[Signature]

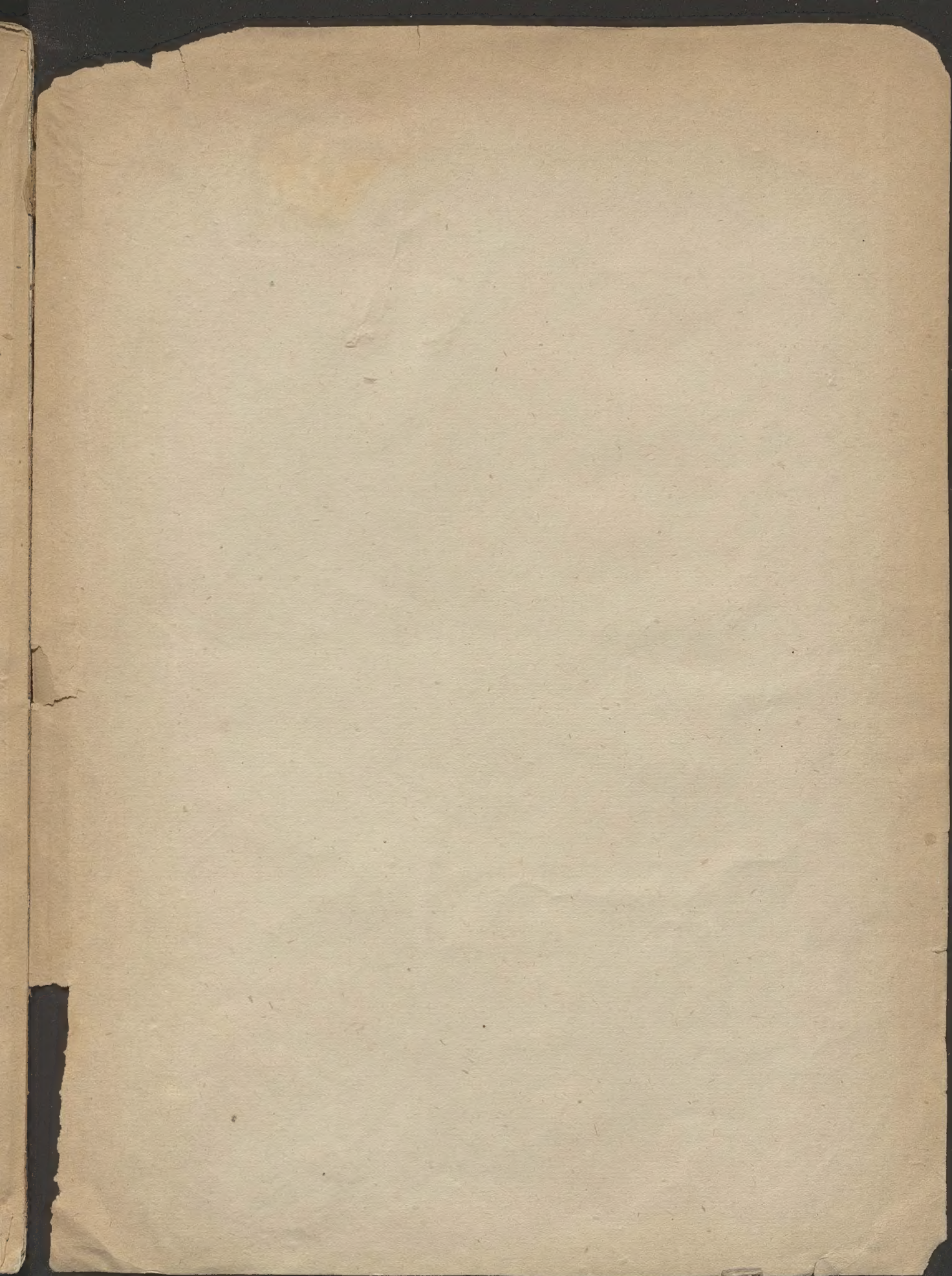

400

340

200

280

3000

0.000

250.2